

ARTS EN APOTHEKER IN DE ZIEKENFONDSEN.

Naar aanleiding van het onder dit hoofd opgenomen verzoek ik U te vermelden de volledige beslissing van de Centrale Commissie voor het Ziekenfondswezen, inzake de quaestie gerezen te Apeldoorn voor een bestuursverkiezing:

„In de vergadering der Centrale Commissie voor het Ziekenfondswezen werd opnieuw behandeld de te Apeldoorn gerezen quaestie inzake bestuursverkiezing van bestuursleden-verzekerden bij het Maatschappij-ziekenfonds.

Hierbij werd besproken het verslag van een bijeenkomst van den Modernen Bestuurdersbond met de Commissie van Vijf verzekerden en meer in het bijzonder een door de laatste ingewonnen juridisch advies in deze zaak.

Na overweging van deze besprekingen en gezien de feiten, zooals deze reeds vroeger aan de Centrale Commissie waren medegedeeld, besloot de Centrale Commissie aan beide partijen i.c. de Commissie van vijf uit de verzekerden en het bestuur van het Maatschappij-fonds te berichten, dat naar haar oordeel de gehouden bestuursverkiezing reglementair geldig is.

Verder acht de Commissie het gewenscht de mogelijkheid te scheppen van een bestuurssamenstelling, bestaande uit drie geneesheeren, drie apothekers en zes vertegenwoordigers der verzekerden, waarbij iedere groep een gelijk aantal stemmen uitbrengt.

Aan het bestuur van het Maatschappij-fonds wordt verzocht de noodige maatregelen te nemen tot wijziging van de betreffende artikelen van het reglement.”

Duidelijk blijkt hieruit, dat de uitgesproken wenschelijkheid tot het vormen te Apeldoorn van een ziekenfondsbestuur, bestaande uit drie geneesheeren, drie apothekers en zes vertegenwoordigers der verzekerden, samenhangt met de *plaatselijke* omstandigheden. In het reglement der Centrale Commissie is opgenomen als doel der samenwerking:

„c. het bevorderen van het tot stand komen van een samenstelling van de besturen der ziekenfondsen, voor de helft uit vertegenwoordigers van de verzekerden van het fonds, en voor de andere helft uit de vertegenwoordigers van de aan het ziekenfonds verbonden artsen”,

hetgeen nog niet zeggen wil, dat de laatste wenschelijkheid reeds dadelijk, ongeacht plaatselijke toestanden ten uitvoer moet worden gebracht.

Ook de overige aanhalingen uit het artikel van prof. VAN DER WIELEN geven niet juist weer, hetgeen de Ned. Mij. t.b.d. Geneeskunst voorstelt, daar het bovengenoemde principe van de pariteit in de ziekenfondsbesturen reeds door de Alg. Vergadering in 1935 met vrijwel algemeene stemmen werd aanvaard en dus geen voorstel meer behoeft uit te maken. Hieruit is wel gebleken, dat de artsen niet van meening zijn, dat de apotheker in volkomen dezelfde verhouding staat tot de ziekenfondsleden als de arts. De practijk is ook wel eenigszins anders.

CHR. EGGINK.

Secret.-penningmeester H. C.

17 Maart 1936.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

DORTMUND. — Oplichterij door middel van tuberkelbacillen.
Een „Schwerkriegsbeschädigter” is te Dortmund gearresteerd, die gedurende ruim 21 jaren een hooge uitkeering had genoten, omdat hij terstond na het begin van den oorlog had weten te vertellen, dat de zwengel van een vrachtauto zijn borstkas had getroffen en dat hij daardoor ernstig ziek was geworden. Kortelings kon men in de kliniek van Münster geen tuberkelbacillen in zijn sputum vinden, maar die bevonden zich wel in een ampulletje in zijn zakdoek. Hij had wel kleine verwondingen aan het strottenhoofd. Nu bleek hij ook in zijn koffer zeven fleschjes met sputum te bezitten, die tuberkelbacillen bevatten, en ook bevonden zich daarin een fleschje met zuur en een scherpe borstel. Hier mede